

Då var då, nu är nu

Petter

Nu, jag får mycket på mitt bord och jag har sagt det förut det är bara en liten period så springer mot klockan, mitt tidtagarur som jag glömmer att stoppa så det spårade ur nu, vi förlorade varandra ett tag
Föll av genom kaos kunde hitta tillbaks
Tidens tempo sätter alla på prov nu

Mina ord är mycket mer än du tror
Så varje dag är som jag jagar någonting som jag aldrig får tag på
Vill inte vara så
Problemen finns men jag vet att vi inte ser dom
Och vad dom än säger vi tar oss igenom

(Då var då, nu är nu, ingen vet hur det blir till slut)
(Jag är ensam man ... med bara min hand)
(Då var då, nu är nu, allt går en mening till slut)
(Nu går det långsamt nu är det starkt, tillsammans klarar vi allt)

Kärleken är stark, forserar allt
Vi tar oss igenom menerad mark
Ensamheten, det som plågar oss mest
Man vill klara sig själv men kan inte lämna en fest
En ruin som skvallrar om en skönhet
En byggnad som restes men föll på grund av skörhet
Faller över på liksarjade själar
Men vi flyter i land sen med simhud och hjälpar
Ja, vi klarar oss vi håller i längden
Långdistanslöpare hanterar terrängen
Hinder dom finns men jag vet att vi inte ser dom
Och vad som än dyker upp vi tar oss igenom

(Då var då, nu är nu, ingen vet hur det blir till slut)
(Jag är en ensam man som föll på knä och bad om din hand)
(Då var då, nu är nu, allt får en mening till slut)
(Nu är det långsamt nu är det starkt, tillsammans klarar vi allt)

Tankspridd, förvirrad i strä
Det blåser hela tiden vi står sällan i lä men
Vi kan inte sitta still vi är ständigt på väg
Lika dana båda två så du känner mig väl
Den här är till dig för du är min bästa vän
Sen första dagen som jag såg dig samma känsla än
Du är min svagaste punkt
Du är sömnlösheten
Du är korten på bordet när jag blandade leken
Lekte leken och jag föll över kanten
Det doftar inte gått, jag mår illa av stanken
Har känt sorgen när jag skönk genom isen
Bröt mina löften men vi tog oss ur krisen

(Då var då, nu är nu, ingen vet hur det blir till slut)
(Jag är en ensam man som föll på knä och bad om din hand)
Jag sa
(Då var då, nu är nu, allt får en mening till slut)
(Nu är det långsamt, nu är det starkt, tillsammans klarar vi allt)